

Barnegråt

TEKST

Arne Olav L. Hageberg

PUBLISERT 4. april 2012

BARNEGRÅT: Krever lynrask intervensjon.

FOTO: YAY MICRO

Margot Sunderland skriver boken «The Science of Parenting» at hjernen formes i de første månedene, og at trøst og omsorg er essensielt. Sue Gerhardt skriver i boken «Why Love Matters» at følelsesmessige erfaringer i tidlig barndom har en målbar effekt på hvordan vi utvikler oss som mennesker. Begge disse psykologene har arbeidet i mange år med resultatene fra den britiske hjerneforskningen.

De færreste ville latt kjæresten sin eller en god venn bare ligge og gråte. Man ville gjort hva man kunne for å finne ut hva som var galt, eller i hvert fall prøvd å trøste. Det er interessant at så mange ser annerledes på det når det gjelder en baby, for det er sannsynligvis mye, mye verre for denne lille å ligge der å gråte. Som voksen vet man at dette er nå og ikke alltid, og, man har mulighet til å aktivt oppsøke hjelp. Spedbarnet derimot, er 100 prosent prisgitt oss, og det burde være en selvfølge å reagere lynraskt når hun prøver å fortelle oss noe. Dette er kommunikasjon, noe av det viktigste for mennesker.

Kristine Grav Hardeberg, firebarnsmor og amnehjelper, i Dagbladet 28.2.2012

Teksten sto på trykk første gang i Tidsskrift for Norsk psykologforening, Vol 49, nummer 4, 2012, side

TEKST

Arne Olav L. Hageberg, Journalist og nettansvarleg i Psykologtidsskriftet

